

Vedlegg II til Utlendingsdirektoratets høringsuttalelse om utlendingers rett til sosialhjelp

UTDRAG AV EF-DOMSTOLEN Sak C-184/99

EF-traktatens artikel 6 og 8 (efter ændring nu artikel 12 EF og 17 EF) er til hinder for, at tildeling af en social ydelse i henhold til en ikke-bidragspligtig ordning, såsom ydelsen til sikring af et eksistensminimum i henhold til artikel 1 i den belgiske lov af 7. august 1974, for så vidt angår statsborgerne fra andre medlemsstater end den værtsmedlemsstat, på hvis område nævnte statsborgere har lovligt ophold, er undergivet den betingelse, at de er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, selv om der ikke gælder en sådan betingelse for værtsmedlemsstatens statsborgere.

41.

Ved blot at stille krav om en sådan erklæring adskiller direktiv 93/96 sig fra direktiverne 90/364 og 90/365, der indeholder oplysninger om det mindstebeløb, som de af de to sidstnævnte direktiver omfattede personer skal råde over. Disse forskelle skyldes de særlige kendetegn ved studerendes ophold i forhold til opholdet for dem, der er omfattet af direktiverne 90/364 og 90/365 (jf. dommen i sagen Kommissionen mod Italien, præmis 45).

42.

Denne fortolkning udelukker imidlertid ikke, at værtsmedlemsstaten finder, at en studerende, der er tildelt en bistandsydelse, ikke længere opfylder de betingelser, som gælder for hans opholdsret, og under iagttagelse af de grænser, der herved er fastlagt i fællesskabsretten, træffer foranstaltninger med henblik på at bringe denne statsborgers opholdsret til ophør eller eventuelt ikke at forny den.

43.

Sådanne foranstaltninger kan dog aldrig blive den automatiske følge af, at en studerende, der er statsborger i en anden medlemsstat, har ansøgt om tildeling af en bistandsydelse i værtsmedlemsstaten.